

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِذَا كَانَتْ لَيْلَةُ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَقُومُوا لَيْلَهَا وَصُومُوا يَوْمَهَا...

BERAT GECESİ

Muhterem Müminler!

Rahmeti ve mağfireti sonsuz olan Yüce Rabbimiz, okuduğum ayet-i kerimede bizlere şu müjdeyi vermektedir: “De ki: ‘Ey kendi aleyhlerine günahta haddi aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah dilerse bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.’”¹

Okuduğum hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Şaban ayının on beşinci gecesi olduğu zaman, gecesini ibadetle gündüzünü ise oruçlu geçirin. Çünkü o gece güneş batınca Allah Teâlâ dünyaya rahmet nazarı ile bakarak fecir oluncaya kadar, ‘Benden bağışlanma dileyen yok mu, onu bağışlayayım! Benden rızık isteyen yok mu, onu rızıklandırayım! Belaya düşen yok mu, ona afiyet vereyim!’ buyurur.”²

Aziz Müminler!

Berât gecesi, tövbe etmenin, Rabbimize yönelip rahmet ve mağfiret dilemenin tam vaktidir. Bu gece ellerin duaya, gönüllerin semaya açıldığı gecedir. Bu gece Rabbimizin istediği gibi bir kul olmaya söz verme vaktidir. Bu gece, geride kalan ömrümüzün muhasebesini ve bereketli bir geleceğin planlarını

yapma vaktidir. İşte o zaman bu gece bizim için gerçek manada bir fırsata dönüşecek ve kurtuluş beratımız olacaktır.

Kıymetli Müminler!

Ebedi hayatta kurtuluş beratını alabilmek için bu gecenin feyzinden ve bereketinden istifade edelim. Ömrümüzü Kur’an ve sünnet ölçüsüne göre şekillendirelim. Bu geceyi fırsat bilerek kadınıyla erkeğiyle, genciyle yaşlısıyla tek yürek olup Rabbimize kulluğumuzu arz edelim. Bu vesileyle unuttuğumuz ya da ihmal ettiğimiz sorumlulukları, bilerek ya da bilmeden işlediğimiz hataları, üzerimizdeki kul haklarını yeniden gözden geçirelim.

Aziz Müminler!

Rabbimiz şöyle buyurur: “Kullarım, beni senden sorarlarsa, bilsinler ki, gerçekten ben onlara çok yakıным. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O halde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler.”³

Bu ayet-i kerimeye gönülden bağlanan her mümin, fiilî duasını yaptıktan yani üzerine düşen sorumlulukları yerine getirdikten sonra Rabbine niyazda bulunur. O’na içten ve samimi bir şekilde dua eder. Zira dua, her durumda imanımızı ve tevekkülümüzü artıran, hayatımıza umut ve direnme gücü katan eşsiz bir nimettir.

Kardeşlerim!

Hutbemi, Efendimizin şu duasıyla bitirmek istiyorum: “Allah’ım! Gazabından rızana, cezandan affına, Sen’den yine Sana sığınıyorum. Sana övgüleri saymakla bitiremem. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin.”⁴

“Allah’ım, Seni anıp zikretmek, nimetine şükretmek, sana en güzel şekilde ibadet etmek için bize yardım eyle.”⁵

Norveç Diyanet Hutbe Komisyonu

¹ Zümer, 39/53.

² İbn Mâce, İkamet, 191.

³ Bakara, 2/186.

⁴ Müslim, Salat, 222.

⁵ Ebû Davud, Vitir, 26.